

en saa moden Overveielse, som ønskelig var. Der blev forlangt, at Akademiets Forhold, inden man stadfæstede den nye Ordning, skulde underkastes en særlig alvorlig Undersøgelse her i Salen ved Hjælp af et særskilt dertil nedsat Udvalg, og for at afhjælpe den ueblikkelige Forlegenhed, der maastee kunde være tilstede, indtil Regjeringen kunde gjøre dette, var det, at idetmindste Flere foreslog at bevilge dette Tilskud til Akademiet med det bestemte Haab, at man ved den givne Form for det vilde gjøre det umuligt for Regjeringen at træffe en saadan Ordning paa egen Haand som den tilsigtede. Naar der altsaa er talt om ved dette lille Lovforslag at hæve en Vanskelighed, saa er det en Vanskelighed, som Folkethinget med Villie har bragt tilveie, for at Regjeringen, hvis den vilde foretage Noget, skulde gaae den anviste Veie, nemlig at bringe Sagens endelige Ordning til Overveielse paa Rigsdagen. Istedet derfor har Regjeringen fulgt sin gamle Vane, at forhandle Sagen med Fagmændene, og derefter erhverve en kongelig Resolution. Gjen- nem Finantsloven har den derefter anbraget paa, at vi skulde gaae ind paa den nye Ordning. Derved er Folkethinget kommet under et stærkt Tryk, og efter tidligere Erfaringer kunde Regjeringen have det Haab, at Folkethinget vilde bøie sig for dette Tryk og gaae ind paa Forslaget. Det var maastee ogsaa allerede skeet, hvis ikke denne Lov af 1862 havde staaet i Veien, og bragt en Deel af Udvalget til først at ønske den bort, men det forekommer mig rigtignok, at vor Eftergivenhed bliver endnu større end sædvanlig, naar vi saaledes ikke blot gaae ind paa en ny Ordning, men endog saa selv tage det Initiativ at forandre en ældre Lov, istedetfor at det billigtviis var Regjeringen, der skulde komme til os og foreslaae en Forandring deraf (Tscherning: Det har Regjeringen gjort.) Ja, i Finantsloven. (Tscherning: Ja, det er lige saa godt som en særlig Lov.) Ja, det er den ærede Rigsdagsmands Mening, og det undrer mig ikke, at han er tilfreds, da han derved naaer det Samme som ved det af ham selv i sin Tid stillede Forslag, og han desuden faaer sin egen Mening om Finantsloven bekræftet; men det synes mig, at, hvis Folkethinget vil

blive den Beslutning tro, som det fattede for 2 Aar siden, og hvis selv de, der dengang vare imod det, vilde vise Agtelse for Folkethingets Beslutninger, maa man nødvendigviis stemme imod, ved en saadan enkelt lille Lov at forandre den Beslutning, som dengang blev fattet. Vil Regjeringen have en Ordning truffen ved Akademiet, som gjør en Forandring af Lovene nødvendig, kan den komme til os, og vi kunne da overveie, om den er hensigtsmæssig eller ikke, og hvormeget der skal ordnes ved Lov, hvormeget ved Reglement. Paa den Maade vil Sagen faae sin almindelige og, som det synes, konstitutionelle Afgjørelse, hvorimod det foreliggende Forslag tillader, at den gamle Enevoldsregjering vedbliver at herske ved saadanne Anstalter, uden at Samfundet kommer til at have den fornødne og rette Indflydelse paa Afgjørelsen af Forholdene.

Winther: Jeg troer virkelig ikke, at det kan siges, at Thinget mangler Agtelse for sine egne Beslutninger, selv om det nu vedtager et Forslag som det, der her foreligger, og navnlig dets § 2, idet der jo nemlig i Lovven af 29de August 1862 udtrykkelig staaer, at Tilslaget gives „indtil Videre“. Enhver, som kjender, hvad der dengang passerede, maa vide, at den nævnte Lov blev til ved et Slags Kompromis mellem forskellige stridende Parter her i Salen; det ene Stridsspørgsmaal var, om den Sum, der skulde udredes til Kunstakademiet, skulde give Pensionsberettigelse eller ikke, og det andet var, om Rigsdagen skulde være den, der tog Beslutning om Skoleplanens Indretning. Der blev da stillet et Mellemforslag, som gif ud paa at give Bestemmelser, der ikke præjudicerede noget af disse 2 Stridsspørgsmaal, og jeg er overbevist om, at det alene var derved, at man kom til Enighed, i Forbindelse med den Omstændighed, at man fra alle Sider ønskede at give de paagjældende Mænd en Lønningsforhøielse paa samme Tid, da saa at sige alle andre Embedsmænd i Staten fik en saadan. Dette tilveiebragte Lovet af 29de August 1862, men der er gaaet 2 Aar siden den Tid, og naar der nu er fremkommen en Overenskomst mellem hele Akademiets Lærerpersonele angaaende Indretningen af Un-